

Sygn. akt IX U 559/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania R. S. /S./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29 stycznia 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia (...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 559/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. S. (S.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., ponieważ w ocenie organu rentowego, nie spełnił on ustawowych warunków do jej uzyskania, w szczególności nie udokumentował, na dzień 01.01.1999r., 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od 19.06.1995r. do 31.08.1996r. w (...) Fabryce (...), gdyż w świadectwie pracy z 30 kwietnia 1998r. nie powołano wykazu, w którym jest powołane stanowisko „nagrzewacz”.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od niniejszej decyzji domagając się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia:

- od 13 maja 1978r. do 30 czerwca 1982r. w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w L. na stanowisku mechanika pojazdów samochodowych,
- od 5 lipca 1982r. do 9 października 1992r. i od 19 czerwca 1995r. do 30 kwietnia 1998r. w (...) Fabryce (...) na stanowisku mechanika traktorzysty, brygadzysty ds. urządzeń transportowych, mechanika traktorzysty kierowcy wózka, nagrzewacza i suwnicowego,
- od 1 maja 1998r. do 31 grudnia 1998r. w (...) Sp. z o.o. w R..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Dodał że nie uznał okresów pracy wskazywanych w odwołaniu do pracy w warunkach szczególnych wobec braku dowodów wykonywania w tych okresach pracy w warunkach szczególnych.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony (...), w dniu 7 stycznia 2016r. złożył wniosek o emeryturę.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. 26 lat, 7 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony zatrudniony był w okresie:

- od 13 maja 1978r. do 30 czerwca 1982r. w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w L. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych,
- od 5 lipca 1982r. do 9 października 1992r. w (...) Fabryce (...) w R. kolejno na stanowiskach: 1. mechanika, traktorzysty, 2. brygadzysty ds. urządzeń transportowych, traktorzysty, 3. mechanika traktorzysty i kierowcy wózka,
- od 19 czerwca 1995r. do 30 kwietnia 1998r. w (...) Fabryce (...) w R. kolejno na stanowiskach: 1. nagrzewacza, 2. mechanika-kierowcy ciągnika,

Ubezpieczony posiada prawo jazdy kategorii (...) od 11 maja 1979r.

W okresie spornego zatrudnienia od 13 maja 1978r. do 30 czerwca 1982r. w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w L. ubezpieczony faktycznie pracował przy naprawie autobusów i samochodów ciężarowych w kanałach remontowych. Naprawiał J., Autosany, S.. Pracę wykonywał na trzy zmiany, w trzech brygadach - jedna brygada na zmianę. W każdej brygadzie było od 4 do 5 osób. W Przedsiębiorstwie były dwa kanały przelotowe dla samochodów ciężarowych z przyczepami i dla autobusów. Było też około 5 kanałów remontowych, w których naprawiane były większe usterki, wymagające dłuższej naprawy. Wszystkie prace naprawcze wykonywane były w kanałach od spodu samochodu, tylko wlewanie oleju silnika odbywało się poza kanałem oraz wyprowadzanie samochodu poza kanał. Na wszystkich trzech zmianach były prace takie same.

Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Tam pracowałem z M. K. (1) i M. K. (2).

W okresie spornego zatrudnienia od 5 lipca 1982r. do 9 października 1992r. w (...) Fabryce (...) w R. ubezpieczony faktycznie wykonywał prace kierowcy ciągnika przewożąc między wydziałami towar o dużych gabarytach - wyroby metalowe. Jak był to transport ciężki, to ubezpieczony jeździł traktorem z przyczepą, a jak mniejsze elementy, to transportował je wózkiem widłowym. Wózek widłowy był pojazdem specjalistycznym. Ubezpieczony jako jedyny posiadał uprawnienia do kierowania ciągnikiem. Wszyscy pracownicy, którzy pracowali w transporcie tak jak

ubezpieczony wykonywali pracę w warunkach szczególnych. Ubezpieczony przewoził materiały z kuźni na obróbkę, gdzie pracownicy wykonywali pracę w warunkach szczególnych tzn. spawacze, przy obsłudze pieców.

Taką pracę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od 19 czerwca 1995r. do 30 kwietnia 1998r. ubezpieczony ponownie zatrudniony był w (...) Fabryce (...) i wykonywał wówczas pracę przy obróbce cieplnej materiałów na wydziale kuźni jako nagrzewacz. Praca ubezpieczonego polegała na wrzucaniu do pieca kostek materiału, prętów, po nagrzeniu ubezpieczony wyciągał elementy z pieca na przenośnik, takie elementy odbierał kowal do dalszej obróbki. Była to obróbka cieplna materiałów na gorąco.

Taką pracę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymywał dodatki w postaci zup regeneracyjnych i dodatek za pracę warunkach szkodliwych. Był narażony na wysokie temperatury z pieca.

W okresie pracy w Fabryce (...) razem z ubezpieczonym pracowali słuchani w sprawie świadkowie J. C. (1) jako kowal, S. K. jako kowal, A. T. jako kowal, M. Ż. jako elektryk, a następnie kierownik wydziału transportu, uprawniony do emerytury z obniżonego wieku w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych w Fabryce (...).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego dotyczące ubezpieczonego, akt osobowych ubezpieczonego z okresu pracy w (...) Fabryce (...), zeznań świadków J. C. (2), S. K. i A. T. i M. Z. złożonych na rozprawie 26.10.2016r., protokół elektroniczny rozprawy k. 54 a.s., zeznań świadków M. K. (1) i M. K. (2) złożone przed Sądem Rejonowym w Lubaniu w drodze pomocy prawnej 08.12.2016r., protokół elektroniczny rozprawy k.68 a.s. oraz zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie 12.04.2016r., protokół elektroniczny rozprawy k. 74 a.s.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonywujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony ukończył 60 lat (...), na dzień 01.01.1999r. udokumentował ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Spór polegał na ustaleniu czy ubezpieczony, na dzień 01.01.1999r., legitymuje się okresem co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w okresach spornych od 13 maja 1978r. do 30 czerwca 1982r. zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w L., od 5 lipca 1982r. do 9 października 1992r. i od 19 czerwca 1995r. do 30 kwietnia 1998r. zatrudnienia w (...) Fabryce (...) w R. wykonywał faktycznie prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach wymienione kolejno: w okresie pracy od 13 maja 1978r. do 30 czerwca 1982r. w Wykazie A Dziale XIV, poz.16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) tj. prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych, i dalej w okresie pracy od 5 lipca 1982r. do 9 października 1992r. i od 19 czerwca 1995r. do 30 kwietnia 1998r. prace wymienione w Wykazie A Dziale III poz.67 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 roku, tj. obsługa pieców grzewczych i obróbka cieplna, transport materiałów na gorąco oraz transport wewnętrzny między stanowiskami pracy w wydziałach, w których wykonywane prace wymienione są w wykazie.

Za takim przyjęciem przemawiają zeznania słuchanych w sprawie świadków i ubezpieczonego, które były zgodne i logiczne, korelujące ze sobą, gdy świadkowie pracowali z ubezpieczony w poszczególnych okresach spornych, widzieli ubezpieczonego przy pracy, znali charakter tej pracy i stąd niewątpliwie posiadają bezpośrednią wiedzę na temat wykonywanej przez ubezpieczonego pracy, gdy także powołana dokumentacja osobowa ubezpieczonego nie stoi w sprzeczności z tymi zeznaniami.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd ustalił, iż zostały spełnione warunki prawa do świadczenia w sytuacji, gdy przy uwzględnieniu okresów pracy w warunkach szczególnych uznanych przez Sąd, ubezpieczony posiada, na dzień 01.01.1999r., wymagany co najmniej 15 letni okres takiej pracy i stąd, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od (...) tj. od ukończenia 60 lat, zgodnie z uregulowaniem art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

SSO Maria Olszowska